

Hohøj

Hohøj (110m.o.h.) er på grund af sin størrelse og beliggenhed virkeligt et imponerende oldtidsmonument. Tilmed er der en fantastisk udsigt fra toppen af højen, der er anlagt på områdets højeste punkt. Udsynet er på klare dage 40-50km. I dag er udsigten noget begrænset af plantagerne, men o. 1870 kunne man se 75 kirker og slotte herfra. På toppen er opstillet et kort med markering af, hvad man kan se indenfor ca. 50 km fra højen. Hohøj vides at have fungeret som bavneshøj. I ældretid, i hvert fald helt tilbage til middelalderen, benyttedes gravhøje, der var synlige viden om, til bavneshøje. Man tændte bavn dvs. i ordets oprindelige betydning opstøbet ved, på toppen af højene og kunne dermed signalere fra høj til høj og advare befolkningen i området i ufredstider.

Hohøj er i sig selv 10m høj og har et tværmål ved foden på ca. 70m. Det er en af Danmarks største høje, kun overgået af Jelling-højene. En snegleformet sti fører fra Ø-siden op til toppen, således at man kan bestige højen med en behagelige gradvis stigning. Tyske soldater har gravet i højen både i 1864 og i 1940-45, men den er ikke undersøgt i faglig forstand. Derfor kan man kun gisne om, hvornår højen er bygget. I ældre bronzealder og vikingetid byggede man høje af denne mægtighed, og Hohøj må henføres til en af disse perioder.

Sagnet beretter, at der i Hohøj bor en bjergmand, som sætter mennesker til livs efter at have kogt dem i en kedel. Kedlen skulle han have lånt af bjergmanden i Broddenhøj for at syde kræmmeren fra Sem. En mand, der sov middagssøvn på Hohøj, afbrød hastigt sin lur, da han hørte en stemme fra højen råbe. "Vandet er varmt, og kniven er sleben. Grisen jeg stikker, som på højen ligger". Hohøj er omgivet af 3 andre høje af mere beskedne dimensioner: Lushøj mod V, Taskhøj mod SØ og en unavngiven høj mod N i skoven. Højene er formentlig anlagt i ældre bronzealder.

Ca. 50 m V for Hohøj i skovkanten ligger Lushøj (100m.o.h.). Digteren St. St. Blicher havde i 1846 planlagt et folkemøde ved Hohøj i lighed med Himmelbjergmøderne og skrevet sangen "Jyden han æ stærk å sej" til lejligheden. Mødet blev aldrig afholdt og først i perioden 1912-19 blev der afholdt folkemøder her af det Radikale Venstre. Jeppe Aakjær tog i 1919 initiativ til at rejse en mindesten for Blicher og lod indhugge 1. vers af Blichers sang. Denne sten er opstillet på Lushøj. Selve stenen er hentet dertil fra Skellerup og kaldes i folkemunde for "Tyvestenen".

Sagnet fortæller at en tyv kom trækkende med en meget genstridig vædder, som han havde stjålet i Skellerup. Da han kom til stenen trængte han til at forrette sin nødtørft og gik om bag stenen, mens han lagde rebet til vædderen i en lække om sin hals. Næste morgen fandt folk en stærkt brægende vædder på den ene side af stenen, mens tyven lå kvalt i sit reb til den anden side. Herefter kaldtes stenen aldrig andet end "Tyvestenen". Denne baggrund harmonerer måske ikke så godt med, at man senere flyttede stenen og indhuggede verset om en stærk og sej jyde.

Parkering: P-plads ved Hohøj

Adgang: Direkte fra P-pladsen til Lushøj samt Hohøj ad "sneglestien" fra Ø-siden af højen, Taskhøjgang fra grusvejen Ø om Hohøj.